

TUUDINKO LASTANI

Tuudinko lastani turvakseni, vai soudanko tuhon tuojaa! Puoltajaa köyhälle kansalleni, oikeuden turva-
tuojaa!

Nouseeko nuori, norja sankari kateen, vaiko tahdon orja, kanta' simysvaatteen!
Historical Society tuojaa!

Kasvatan..... Kukapa tiesi! En mieleni musta, kehdesta nousee, kasvavi mies! —vaan tuoko se lohdutusta.....
Eemeli Rautalainen.

Neekeripoika

Kirj. Tyynne Lamminen.
Toisten lasten mukana koulussa kulki eräs poika, joka oli erilainen kuin toiset lapset. Miksi? Siksi, että hänen ihovärisensä oli musta. Hänen oli hyvin valkea olla koulussa, kun toiset lapset ilkeämielisyydessään pilkkasivat häntä.
Eräänä päivänä nokesivat valkoiset pojat kasvonsa mustiksi. Menivät sitten tervehtimään neekeripoikaa.

Pojalta pääsi itku. Hän ymmärsi, että pojat sillätavalla tahtoivat tehdä häneestä pilkkaa.

Tämä musta poika oli joutunut kasvattikoti eräiseen perheeseen. He olivat valkoihaisia ihmisiä, jotka kasvattivat häntä.

Mutta nämä ihmiset pitivät poikaa vain omaksi hyödykseen, eikä suunnitelleet auttaakseen häntä. Heti koulun päätyttyä piti poijan mennä navettaan lypsämään ja tekemään kaikkia töitä. Piti kantaa puita ja ruokkia eläimiä, tehdä kaikkea, mitä käskettiin.

Hän oli oikea työorja, tämä musta poika.

Usein oli ottolapsi hyvin surullinen.

Hän ajatteli, että miksi ei hänen annettu milloinkaan mennä leikkimään minkään toisten lasten kanssa? Miksi hänen aina piti loma-ajat olla työissä? Toiset lapset vain leikkivät kivilehmillä ja hevosilla. Hänen täytyi ruokkia otelkita eläimiä. Täytyi tehdä raskaasta aikuisten työtä.

Hän hautoi mielellään kapina-ajatuksia. Mitä jos karkaisi? Hän ajatteli. Minnekkäpä hän sitten menisi? Kuka hänestä huolis, kuin hän on niin pieni ja musta.....

Hänen oli usein niin paha olla, että hän salaa itkä. Kyynelvet vierivät pitkin pienä, mustia poskia.

Vielä surullisemmaksi hän tuli, kuin toiset lapset häntä alituisesti klusasiivat. Välttivät, että hänen käntensä ovat varmaan punaiset, eikä suunnitteleen mustat, niinkuin itse luulee.

Hän päätti suureksi tultuaan ruveta opettamaan kaikkia lapsia. Hän sanoi, että kukaan ei ole toistaan parempi, oikoon hän musta tai valkea. Hän opettaisi, että ihmisen arvo ei riipu kansallisuudesta eikä rotueroituksesta, vaan ihmisyydestä.

Hänen sydämensä voi olla yhtä rehellinen, hän voi olla yhtä vilpas ja yhtä jalo, kuin nekin joilla hehkuu valkea pinta. Näin hän ajatteli. Eikä hän koskaan vihannut valkeita lapsia, vaikka he aina klusasiivat häntä. Hän vain odotti, että kasvasi suureksi. Hän odotti, että elämä hänelle joskus antaisi parempaa, soisi valoisampia päiviä.

Neekeripoika kasvoi. Hänen neljänmäänsä eivät toteutuneet. Vieläkin hän raataa työtä eptiseen tapansa. Vielä enemmän hänellä on käreimyksiä kannettavana. Valkoiset ihmiset eivät ole lakanneet pilkkäämästä häntä. Hän on yhä edelleen elämän lapsipuoli. Hän on vain musta neekeriparka, työnraataja.

— Milloin muuttuu elämä parem-

Lasten Osasto

maksi? Milloin kohoaa hän toisten rinnalle? Koska rotuviha hälvenee? Näitä hän kyselee itseltään. Mutta saako hän koskaan vastausta.....

WHITE LAKE, B. C. CAN.

Minä tervehdän kaikkia suuria ja pieniä Toverittaren lukijoita. Kirjoitan nyt ensi kertaa lehteen. Minä olen yhdeksän vuoden vanha. Minä olen neljännessä luokassa koulussa. Opettaja on meillä hyvä. Sen nimi on Miss Frasila Wolstenholm.

Meillä on hevonen, sen nimi on Lintu. Meidän asunto on järven rannalla. Minä käyn usein ulmassa. Minun musta kissani on kuollut. Mi- nulla on sisar. Xitini on kuollut, mutta minulla on toinen äiti ja isä. Minun sisareni on toisessa kylässä kuin minä. Minä kirjoitan toisenkin kerran, jos tämän näen lehdessä.

William Osma.

PROSSER, WASH.

Kirjoitanpa taaskin Toverittaren näitä Prosserin uutisia. Meillä suomalaisilla oli ensimmäinen kenttäjuhla v. k. 27 p. toverien Fohrin ja Krogertin mailla. Siellä on kaunis lehtimetsä aivan Yakimajoen rannalla. Siellä metsän siimeksessä oli oikein hauska viettää kaunistä kesäpäivää. — Samansa tilaisuudessa isäni otti Toverin ja Toverittaren tilaukista. Nyt silä tulee Toveritarkin melkein jokaiseen suomalaiseseen perheeseen täällä.

Nykyään on ollut hyvin kaunit ilmat. Kesän ensimmäiset hedelmätkin alkaa olla kohta syötävänä. Alkaisia omenia on jo syötykin.

T. k. 10 p. Benton kauntin farmarin unon kenttäjuhla, mutta meillä ei ollut siellä muuta kuin isäni. Hän saanoi olleen siellä kaksi hyvää puhujaa.

Sanoi farmareiden olleen hyvin kelpuutuneilla nykyistä järjestelmää vastaan. Asemalleen parannusta olivat päättäneet saada Non Partisan liiton kautta. Isäni sanoo, että siittä ei todellisuudessa ole mitään hyötyä. Meille tulee Toveritar joka torstai. Minä aina heti haluan lukea Lasten osaston ja sitten muualtakin. Toivon, että lapset kirjoittaisivat Lasten osastoon. Viime kirjeeni johdosta sain Canadasta eräältä toveriltä kirjeen, jossa hän kyselee näistä maista y. m.

Mutta ajattelin, että vaikka täytänkin pian yhdeksän vuotta, niin en pysty sitä vastaamaan oikein, siksi isä saa vastata sen kirjeen.

Koulu meillä alkaa syysk. 1 p. Silloin taas Suomen kielen harjoittelulle jää vähemmän aikaa. Nyt jolopetan.

Tervehdyksellä:

Aune Palola.

BEECHWOOD, MICH.

En ole kirjoittanut Lasten osastoon pitkään aikaan. Nyt on heinä- alka. Haluaisin tehdä heinää, mutta aina sataa. Meidän koululla on neuloma-klubi. Minäkin olen siinä jäsenenä. Siinä oppii neulomaan ja parsimaan.

Minä täytin yksitoista vuotta huktikuussa. Minulla ei ole yhtään sis- koa vaan on yksi velkko, jonka nimi on Paavo. Hän on kahdeksan vuo- den vanha.

Toveruudella: — Helvi Carlson.

PUHU TOTTA

Puhu totta!
Sano suoraan, pelkäämättä;
Puhu kaikkien kuultavaksi.
Vihdoin se kuitenkin ilmi saa.
Totuus paras on vanhan ja nuoren.
Puhu totta!
H. L.

VÄHKÄKIN AUTTAA

Jospa se pieni tuikkiva tähti sanoisi ylhäällä korkeudessa: "Mitään valoa ei minusta lähde, kun olen niin pienoinen. Ei montakaan sädettä luotu maahan joka niin kaukana on. Nuo toiset paljon kirkkaammat on minä en paista ollenkaan."

Jospa se pieni vihreä lehti, joka ruusupensaassa kasvaa, sanoisi: "Koska ruusu en oo, niin miksikä riipun täällä?" Eli jos kastepisara kirkas tuoksuvan kukun päällä sanoisi: "Minä katoan pois, koska taivahan sadetta en oo."

Jospa se pieni lapsi sanoisi: "Koska en ole suuri, niin en minä hyvää tehdä voi." — Rakas lapsi, jokainen tähti voi valoa luoda, vaikkakin vähän se kimmeltää. Jokainen ruusunlehti antaa ruusulle elämää. Ja jokainen kastepisara ruusua kasvattaa.

Jokainen lapsi voi hyvää tehdä ja olla ystävä muille — Olla ystävä köyhäin lasten ja ilona sorretuille. Yhtyä yhteen kans' samanlaisten niin voima paisuu ja vahvistuu.

H. L.

Keisari ja apotti

(Jatkoo seitsemänneltä sivulta)

selittää moisen pulman. Mitä ette te oppineet ole voineet rahalla hankkia, sen olen minä perinyt rouva äidiltäni.

Silloin hypperi apotti mielihyvänsään kuin pukki.

Lakilla, ristillä ja vaipalla koristettiin Hans Bendisen komeaksi apotiksi ja lähetettiin keisarin hoviin.

Siellä istui keisari valtaistuimellaan ruhtinaallisen neuvoston ympäröimänä. Komealta hän hohti valttihoi- neen, ruunuineen ja juhlapukuineen.

Hän lausui luullulle apotille: No, sanokaa nyt minulle, herra apotti, uskollisena arviomiehenä, kuinka moneen pennin arvoinen olen?

— Kolmestakymmenestä hopeapeningistä myytiin Kristus, siksi en anna teistä, vaikka kuinka vaatisitte. eli kerjäisitte, äyriäkään enempi kuin kaksikymmentä yhdeksän. Teidän täytyy olla ainakin yhtä hopeapeninginäkä halvempi kuin hän.

— Hm! sanoi keisari. Moinen vastaus masentaa suurimmankin ylpeyden. Kautta ruhtinaallisen kun- niani, enpä olisi koskaan uskonut, että olen niin peräti halpa. — Mutta nyt sinun pitää sanoa minulle, kuin- ka pian voisni ratsullani kiertää mail- man ympäri? Ei minuuttikaan liian vähän tai liian paljon. Onko siihen vastaaminen sinulle leikintekoa?

— Herra, jos te varhain aamun noustessa satuloitte ratsanne ja läh- dette ratsastamaan seuraten aurinkoa aina samalla kohdalla, niin panen lak- kini pantiksi, että kaksi kertaa kah- dessatoista tunnissa kaikki on tehty.

— Ha, ha, nauroi keisari. Oival- liais kauroja. Te ruokitte hevosia "jos" ja "mutta" sanalla. Mies, joka on keksinyt "jos" ja "mutta" sanat on varmaankin tehnyt silpuista kul- taan. — Mutta nyt kolmas kysymys! Ole nyt valmis. Muuten täytyy mi- nun kaikesta huolimatta tuomita si- nut aasin selkään.

— Arvaa nyt, mitä epätodenmu- kaista minä ajattelen. Mutta jätä "jos" ja "mutta" pois.

— Te ajattelette, että olen St. Gal- lenin herra apotti.

— Aivan oikein, se on totta.

— Ei, herra keisari, olen hänen palvelijansa. Muistinne on pettänyt teitä. Tietäkää, että olen vain hän- en lammaspaimenena Bendisen.

— Tuhat tulimmaista! Etkö sinä olekaan St. Gallenin apotti? huudah- taa keisari ällistyneenä kuin taivaas- ta pudonnut. Sanoo sitten ilosesti: No, hyvä! Sitten sinun pitää tää- lähtien olla apotti. Minä tahdon an- taa sinulle sen viran. Edeltäjäsi rat- saatukseen asilla ja oppikoon vast- edes ymmärtämään, mikä on oikein. Sillä, jos tahtoo niittää, täytyy myös- kin kylvää.

— Teidän luvallanne, herra keisari. Jättäkää se kauniasti tekemättä. Minä en osaa lukea enkä laskea, vielä vähemmän kirjoittaa. Myöskään en osaa hituutaakaan latinaa. Minkä nuo- rena on laiminlyönyt, sitä ei saa van- hana enää tehdyksi.

— Voi, hyvä Hans, sepä on va- hinko! Pyydä sitten itsellesi joku toinen armo. Lystikäs pilasi on suu- resti minua huvittanut, siksi pitää si- nua huvittaa minun kiitokseni.

— Herra keisari! En minä nyt tässä suuriakaan tarvitse, mutta kun te kerran tahdotte minulle olla noin armollinen, niin pyydän minä armoa apotille.

— Hyvä! Huomaan, että sinulla, toveri, on pää ja sydän parhaalla pai- kalla. Sinun pyyntösi suostun. Apot- ti saakoon armon ja sinulle minä annan eläkekirjan. Minä ilmoitan St. Gallenin apotille, että Hans Bendisen ei ole enää paimenena hänen lam- paillaan.

NAISTEN OSUUSKOTI

SAN FRANCISCO, CAL
3627—16th St.

Telefooni: Market 3958

SAN FRANCISCO

OSUUSKOTI

+ NEW YORKIN SUOM. NAISTEN +

+ OSUUSKOTI +

+ JA PALIKANVALITYS-TOIMISTO +

+ 241 Lenox Ave. & 122 St. +

+ Telefooni: 813 Morning side +

Osoite-ilmoituksia.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokouk- set pidetään osaston talolla joka torstai- ilta, kello 8. Osoite: 262 Taylor Ave.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai klo 2 ip., 715 E 1st St. — Tervetuloa.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran ko- koukset pidetään osaston talolla, Ahjo- lasse, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osoite: 315- 10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-ilta, kello 8. — Osoite: 719 Montana Ave.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka ko- kouksen loputtua

WAUKEGANIN, Ill. S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukau- den ensimmäisenä ja kolmantena sun- nuntaina, alkaen klo 2 ip. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka to- nen torstai, alkaen klo 2 j.p.p. — V. v. via kokouksen loputtua.

TILAA TOVERITAR!

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytää VAPAA 5
LAAKEKIRJA — No. 5

Sillä on yli 25 viikkoa ja naisten tautille sell. tettiin. Kun myöskin täydellinen luottelu su-omalaisista kotilääkkeistä. Mistä jokainen voi lue milta sojavan lääkkeen tautilleen, samaten myöskin lääkkeitten hinnat y. m.
Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan to- suomalaisia valmistuksia, joita Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosia.
Tämän kirjan saatto vapaasti ja pitäisi sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvittaisi, varokas bumbuu- lääkkeitä ja humbuukitortteita.
—Lignellin Apteekki on suurin—
—Suom. Apteekkilike Yhtyvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.